

om forsikringsformidlers informationspligt, der er udstedt med hjemmel i § 31, stk. 5, i den gældende lov om forsikringsformidling. Denne bekendtgørelse foreslås videreført i medfør af lovforslagets overgangsbestemmelse i § 54, stk. 2.

Til § 17

Det foreslås i *stk. 1* at videreføre den gældende bestemmelse i lov om forsikringsformidling, hvorefter forsikringsmæglervirksomheden skal agere som kundens uvildige rådgiver. Dette indebærer, at det er kundens interesser og forhold, som er det afgørende for formidlingens indhold. Dette hensyn har forrang for forsikringsmæglervirksomhedens eventuelle særlige interesser i, hvilke valg kunden træffer.

I *stk. 2* foreslås delvist at videreføre den gældende regel i lov om forsikringsformidling, hvorefter en forsikringsmæglervirksomhed ikke må have sådanne forbindelser med et forsikringsselskab eller dertil knyttede koncernselskaber, der kan antages at bringe forsikringsmæglervirksomhedens uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser i fare. Bestemmelsen tager samtidig højde for, at der efter direktiv om forsikringsformidling ikke kan stilles krav om kapitalmæssig uafhængighed af et forsikringsselskab, når blot kunden oplyses om denne kapitalinteresse, inden en forsikringsaftale indgås. Afhængighed af et bestemt forsikringsselskab vil f. eks. kunne opstå, såfremt forsikringsmæglervirksomheden er afhængig af forsikringsteknisk vejledning og bistand fra enkelte forsikringsselskaber eller lader forsikringsselskaber installere edb-anlæg eller andet teknisk udstyr.

Når en forsikringsmæglervirksomhed efter direktiv om forsikringsformidling har adgang til at udøve flere samtidige aktiviteter som forsikringsmægler – og forsikringsagentvirksomhed, er det forudsat, at oplysning om, i hvilken egenskab virksomheden handler, tydeligt oplyses over for kunden, inden kunden beslutter sig, jf. bemærkningerne til lovforslagets §§ 12 og 34.

Det er ikke tilladt, at en forsikringsmæglervirksomhed i praksis alene virker som forsikringsagentvirksomhed ved at indgå aftaler med bestemte forsikringsselskaber om formidling af disse forsikringsselskabers produkter. I sådanne tilfælde vil Finanstilsynet inddrage forsikringsmæglervirksomhedens tilladelse efter lovforslagets § 22, stk. 1, nr. 6, og virksomheden vil herefter alene være omfattet af kapitel 6 om forsikringsagentvirksomheder.

I *stk. 3* foreslås at videreføre det gældende forbud i lov om forsikringsformidling mod, at en ansat forsikringsmægler samtidig kan være ansat i et forsikringsselskab eller have andre forbindelser til forsikrings-

selskaber, der er egnet til at skabe tvivl om den pågældendes uafhængighed af forsikringsselskabsinteresser. En opgave som taksator i et forsikringsselskab eller ansættelse i brancheforeningen Forsikring & Pension anses for udelukket. Derimod vil det ikke umiddelbart bringe uafhængigheden i fare, såfremt en forsikringsmægler i nogle særlige tilfælde har fået underskriftsfuldmagt fra et eller flere forsikringsselskaber uden samtidig at være forpligtet til kun at formidle forsikringer hertil.

Til § 18

Det foreslås at videreføre den gældende regel i lov om forsikringsformidling, der fastsætter, at en forsikringsmæglervirksomhed og dennes personale ikke uberettiget må videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som forsikringsmæglervirksomheden opnår kendskab til i forbindelse med varetagelsen af hvervet. Bestemmelsen skal sammenholdes med de gældende videregivelsesregler i lov om finansiel virksomhed, der regulerer betingelserne for, hvilke oplysninger en finansiel virksomhed kan videregive.

Til § 19

Det foreslås at videreføre den gældende regel i lov om forsikringsformidling om, at en forsikringsmæglervirksomhed skal varetage sit hverv i overensstemmelse med god forsikringsmæglerskik. Herved forstås, at forsikringsmæglervirksomheden skal baseres på et professionelt markedskendskab og alene tage udgangspunkt i en varetagelse af kundens interesser. Bestemmelsen er udtryk for en retlig standard, hvis indhold nødvendigvis vil være underkastet en løbende udvikling i retning af yderligere krav, der vil blive stillet til varetagelse af forbrugerbeskyttelsen.

Efter *stk. 2* er kompetencen til at fastsætte regler om god forsikringsmæglerskik henlagt til økonomi- og erhvervsministeren. Denne kompetence blev ved lov nr. 428 af 6. juni 2002 om ændring af lov om finansiel virksomhed overført fra Finanstilsynet til økonomi- og erhvervsministeren. Økonomi- og erhvervsministeren har med hjemmel i § 12, stk. 2, i den gældende lov om forsikringsformidling udstedt bekendtgørelse nr. 651 af 7. juli 2003 om god forsikringsmæglerskik. Denne bekendtgørelse foreslås videreført i medfør af lovforslagets overgangsbestemmelse i § 54, stk. 2.

Til § 20

Bestemmelsen gennemfører artikel § 4, stk. 3 og 4 i direktiv om forsikringsformidling. Den gældende bestemmelse i lov om forsikringsformidling foreslås videreført i *stk. 1*. En forsikringsmæglervirksomhed